УДК 338.2
DOI: https://doi.org/10.66416/2522-1620.5.2026.214-221

ГУЖВА І. Ю.

Інструменти державної політики розвитку креативних індустрій України в умовах глобалізації

Предметом дослідження *є інструменти державної політики розвитку креативних індустрій України, особливості та обмеження їх застосування в умовах глобалізації.*

Метою дослідження *є систематизація інструментів державної політики розвитку креативних індустрій та визначення особливостей і обмежень їх застосування в Україні в умовах глобалізації.*

Методи дослідження. *У статті використано комплекс загальнонаукових і спеціальних методів дослідження. Методи аналізу та синтезу застосовано для узагальнення наукових підходів до державної підтримки креативних індустрій; метод систематизації – для групування інструментів державної політики за характером обмежень, на подолання яких вони спрямовані, та їх функціональним призначенням; структурно–логічний метод – для встановлення взаємозв'язків між окремими групами інструментів; аналіз змісту наукових публікацій та офіційних матеріалів – для визначення особливостей і обмежень їх застосування в Україні та впливу глобалізаційних процесів.*

Результати дослідження. *Систематизовано інструменти державної політики розвитку креативних індустрій за характером обмежень, на подолання яких вони спрямовані, та функціональним призначенням. Виокремлено фінансові, фіскальні, програмно–цільові, інфраструктурні та кластерні, експортні та інтернаціоналізаційні інструменти, а також інструменти охорони та комерціалізації інтелектуальної власності. Встановлено нерівномірність їх застосування в Україні: більш виразно представлені грантові, конкурсні та програмно–цільові механізми, тоді як кредитні, гарантійні та інші інструменти довгострокового фінансування використовуються обмеженіше. Виявлено фрагментарність окремих заходів підтримки, недостатню узгодженість механізмів їх реалізації, нерівномірність розвитку інфраструктури, складність фінансування бізнесу з високою часткою нематеріальних активів, а також бар'єри міжнародного масштабування та комерціалізації інтелектуальної власності. Обгрунтовано, що в умовах глобалізації результативність державної політики залежить від узгодженості та взаємодоповнюваності інструментів, а також їх адаптації до цифровізації, посилення міжнародної конкуренції, розвитку глобальних платформ і зростання ролі нематеріальних активів.*

Висновки. *Запропонована систематизація інструментів державної політики дає змогу розглядати підтримку креативних індустрій як взаємопов'язану систему, що охоплює етапи створення, комерціалізації, масштабування та міжнародного просування креативного продукту. Для України основними проблемами залишаються нерівномірність розвитку окремих механізмів підтримки, їх фрагментарність та недостатня узгодженість. Підвищення результативності державної політики потребує більш послідовного поєднання відповідних інструментів з урахуванням специфіки креативного бізнесу та впливу глобалізаційних процесів.*

Ключові слова: *креативні індустрії, розвиток креативних індустрій, інструменти державної політики, державна економічна політика, глобалізація.*

IHOR HUZHVA

Public Policy Instruments for the Development of Ukraine's Creative Industries in the Context of Globalization

The subject of the study *is public policy instruments for the development of Ukraine's creative industries, as well as the specific features and constraints of their application in the context of globalization.*

The purpose of the study *is to systematize public policy instruments for the development of creative industries and to identify the specific features and constraints of their application in Ukraine in the context of globalization.*

Research methods. *The study employs a combination of general scientific and specialized research methods. Analysis and synthesis are used to synthesize scholarly approaches to public support for creative industries; the systematization method is applied to group public policy instruments according*

© ГУЖВА І. Ю., 2026

to the constraints they are intended to address and their functional purpose; the structural and logical method is used to identify interrelationships among different groups of instruments; and the analysis of scholarly publications and official materials is used to determine the specific features and constraints of their application in Ukraine and the influence of globalization processes.

Research results. *Public policy instruments for the development of creative industries are systematized according to the constraints they are intended to address and their functional purpose. Six interrelated groups are identified: financial, fiscal, program–based, infrastructure and cluster–based, export and internationalization instruments, as well as instruments for the protection and commercialization of intellectual property. The analysis reveals uneven application of these instruments in Ukraine: grant–based, competitive, and program–based mechanisms are more prominently represented, whereas credit, guarantee, and other long–term financing instruments are used more restrictively. The main constraints include the fragmentation of individual support measures, insufficient coordination of implementation mechanisms, uneven infrastructure development, difficulties in financing businesses with a high share of intangible assets, and barriers to international scaling and the commercialization of intellectual property. It is substantiated that, in the context of globalization, the effectiveness of public policy depends on the coordination and complementarity of these instruments, as well as their adaptation to digitalization, intensifying international competition, the expansion of global platforms, and the growing importance of intangible assets.*

Conclusions. *The proposed systematization makes it possible to view public support for creative industries as an interconnected system covering the stages of creation, commercialization, scaling, and international promotion of creative products. In Ukraine, the main challenges remain the uneven development, fragmentation, and insufficient coordination of individual support mechanisms. Improving the effectiveness of public policy requires a more consistent combination of the relevant instruments, taking into account the specific features of creative businesses and the impact of globalization processes.*

Keywords: *creative industries, creative industries development, public policy instruments, economic policy, globalization.*

Постановка проблеми. Сучасний етап розвитку світової економіки характеризується посиленням ролі креативних індустрій у формуванні доданої вартості, створенні робочих місць, поширенні інновацій та зміцненні конкурентних позицій країн на глобальних ринках. В умовах глобалізації економічний потенціал креативних індустрій дедалі більше визначається не лише наявністю творчих та інтелектуальних ресурсів, а й здатністю держави формувати сприятливі умови для їх комерціалізації, масштабування та міжнародного просування. Водночас розвиток креативних індустрій набуває ширшого значення як складова міжнародної конкурентоспроможності та інструмент формування позитивного іміджу держави у глобальному середовищі [1].

Для України креативні індустрії мають значний потенціал для диверсифікації економіки, розвитку підприємництва, стимулювання інноваційної діяльності, нарощування експорту та виходу на міжнародні ринки. Реалізація цього потенціалу потребує формування дієвої державної політики, орієнтованої не лише на підтримку окремих видів креативної діяльності, а й на створення цілісної системи інструментів їх розвитку. Особливої актуальності набувають питання доступу до фінансових ресурсів, застосування фіскальних стимулів, підтримки експорту та інтернаціоналізації, розвитку креативних кластерів й інноваційної інфраструктури, реалізації спеціалізованих програм та створення умов для комерціалізації креативних продуктів.

Необхідність удосконалення державної політики посилюється під впливом цифрової трансформації, зростання міжнародної конкуренції та швидких змін моделей створення і реалізації креативного продукту. За таких умов фрагментарне застосування окремих заходів державної підтримки не забезпечує повною мірою реалізації економічного потенціалу креативних індустрій. Зазначене зумовлює необхідність систематизації інструментів державної політики розвитку креативних індустрій України та визначення особливостей їх застосування в умовах глобалізації.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У наукових дослідженнях останніх років значна увага приділяється питанням формування державної політики розвитку креативних індустрій та пошуку дієвих механізмів їх підтримки. Л. Лігоненко досліджує особливості державної політики сприяння розвитку креативного сектору з урахуванням світового

досвіду та українських умов [2]. М. Проскуріна та І. Пархоменко розглядають теоретико–методичні засади моделювання державної політики економічного розвитку креативних індустрій [5], тоді як В. Синиця зосереджує увагу на ефективності державної економічної політики їх підтримки та обмеженнях її реалізації [6]. Зазначені дослідження формують теоретичне підгрунтя для розуміння ролі держави у створенні умов розвитку креативних індустрій, водночас відрізняючись за підходами до структурування напрямів державного впливу.

Окремі аспекти економічного забезпечення розвитку креативних індустрій розкрито у працях О. Осадчої та Д. Нєдєлько, які аналізують чинні фіскальні механізми підтримки креативних індустрій України [3], а також І. Перерви та І. Грузіної, які досліджують міжнародні політики підтримки та механізми фінансування креативних індустрій в умовах цифрової трансформації [4]. Р. Скриньковський, Н. Подольчак, Я. Левицька та І. Коновалюк зосереджують увагу на тенденціях розвитку інноваційної інфраструктури регіонів України у контексті впровадження смарт–спеціалізації «Креативні індустрії» [7]. С. Смолінська, О. Гнаткович та О. Сич досліджують особливості політики розвитку креативних індустрій Європейського Союзу [8]. Вплив державної політики на інноваційну динаміку креативного сектору розглядає Ц. Лю на прикладі анімаційних індустрій Великої Британії та Китаю [11]. Сукупність зазначених досліджень свідчить про багатоаспектність державного впливу на розвиток креативних індустрій, однак відповідні питання переважно розглядаються в межах окремих напрямів економічної, інноваційної або галузевої політики.

Важливим для дослідження креативних індустрій в умовах глобалізації є також міжнародний вимір їх розвитку. Л. Кудирко досліджує стратегії «м'якої сили» в умовах глобальної конкуренції, що дає змогу врахувати роль культурно–креативного потенціалу у формуванні міжнародної присутності та конкурентних позицій держави [1]. У матеріалах Організації економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР) розглядаються особливості функціонування культурних і креативних секторів, їх фінансування, підприємницького середовища та просторового розвитку [12]. Організація Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури (ЮНЕСКО) акцентує увагу на трансформації умов розвитку креативної діяльності під впливом цифровізації, змін моделей створення та поширення контенту й зростання ролі інтелектуальної власності [13]. Конференція ООН з торгівлі та розвитку (ЮНКТАД) висвітлює сучасні тенденції розвитку креативних індустрій у контексті міжнародної торгівлі, цифрової трансформації, технологічних змін та поширення глобальних платформ [14]. Зазначені матеріали розширюють дослідження державної політики за рахунок урахування зовнішніх чинників, що змінюють умови функціонування креативних індустрій. Практичний контекст застосування державної політики в Україні відображено також в офіційних матеріалах Українського культурного фонду, що містять інформацію про чинні програми підтримки у 2026 р. [9], та Українського національного офісу інтелектуальної власності та інновацій (УКРНОІВІ), де представлено напрями діяльності, пов'язані з креативними індустріями [10]. Зазначені джерела дають змогу врахувати сучасну практику реалізації державної політики розвитку креативних індустрій в Україні.

Проведений аналіз засвідчив, що наукові праці охоплюють широкий спектр питань державної політики розвитку креативних індустрій: від загальних підходів до її формування та оцінювання ефективності до дослідження фінансування, фіскального стимулювання, інноваційної інфраструктури, міжнародного досвіду та впливу цифрової трансформації. Водночас ці напрями переважно досліджуються відокремлено, що ускладнює формування цілісного уявлення про взаємозв'язок між проблемами розвитку креативних індустрій, засобами державного впливу та очікуваними результатами їх застосування. Недостатньо узагальненими залишаються також особливості й обмеження реалізації державної політики в Україні в умовах посилення міжнародної конкуренції, цифровізації та трансформації моделей створення, поширення й комерціалізації креативного продукту. Це зумовлює необхідність подальшої систематизації інструментів державної політики розвитку креативних індустрій та визначення особливостей їх застосування в Україні в умовах глобалізації.

Мета статті – систематизація інструментів державної політики розвитку креативних індустрій та визначення особливостей і обмежень їх застосування в Україні в умовах глобалізації.

Виклад основного матеріалу дослідження.

1. Обгрунтування необхідності застосування інструментів державної політики розвитку креативних

індустрій. Специфіка функціонування креативних індустрій зумовлена особливостями формування та реалізації економічної вартості, основу якої становлять знання, творчі здібності, інтелектуальний капітал, нематеріальні активи та права інтелектуальної власності [2, 12]. Діяльність значної частини їх суб'єктів має проєктний характер та здійснюється в умовах швидких технологічних і ринкових змін [4, 12]. Водночас переважання нематеріальних активів обмежує можливості використання традиційного майнового забезпечення та ускладнює залучення фінансових ресурсів [12]. У сукупності це створює додаткові бар'єри для комерціалізації результатів творчої діяльності, масштабування бізнесу та виходу на нові ринки, що обґрунтовує необхідність державного впливу, адаптованого до особливостей креативної діяльності.

Важливе значення має також середовище взаємодії між підприємствами, освітніми й науковими установами, інвесторами, професійними спільнотами та іншими учасниками економічної системи. Доступ до знань, технологій, професійних мереж і спеціалізованої інфраструктури розширює можливості для реалізації спільних проєктів, обміну компетентностями та впровадження інновацій [7, 12]. Тому державний вплив не може обмежуватися фінансовою підтримкою, а має охоплювати формування сприятливого інституційного та інфраструктурного середовища [5]. Не менш важливою є охорона результатів інтелектуальної діяльності, оскільки саме вони можуть становити значну частину вартості креативного продукту [2, 12]. Отримання економічного ефекту від таких результатів залежить не лише від їх створення, а й від можливостей правової охорони, передачі прав, ліцензування та комерціалізації. В Україні відповідний напрям представлений, зокрема, у діяльності УКРНОІВІ [10], що актуалізує поєднання правових механізмів із можливостями економічного використання інтелектуальної власності.

Додаткового значення зазначені питання набувають під впливом глобалізаційних процесів. Розвиток цифрових платформ, трансформація способів створення й поширення креативного продукту та розширення транскордонної торгівлі відкривають доступ до нових ринків і каналів реалізації [13–14]. Водночас посилюються міжнародна конкуренція, вимоги до технологічної адаптивності суб'єктів та необхідність належного захисту прав інтелектуальної власності у цифровому середовищі [13–14]. За таких обставин державна політика має враховувати взаємозв'язок внутрішніх потреб креативного сектору зі змінами глобального економічного середовища.

Таким чином, необхідність застосування інструментів державної політики зумовлена сукупністю фінансових, інституційних, інфраструктурних, ринкових і правових обмежень, що виникають на різних етапах створення та реалізації креативного продукту. Їх подолання потребує взаємопов'язаного державного впливу, який охоплює залучення ресурсів, створення та комерціалізацію результатів творчої діяльності, масштабування бізнесу й вихід на міжнародні ринки. Зазначене визначає доцільність подальшої систематизації відповідних інструментів за характером обмежень, на подолання яких вони спрямовані, та їх функціональним призначенням.

2. Систематизація інструментів державної політики розвитку креативних індустрій України. Враховуючи багатоаспектний характер проблем, що виникають на різних етапах функціонування суб'єктів креативних індустрій, державна політика передбачає застосування сукупності інструментів, які відрізняються за механізмом та спрямованістю впливу. Для впорядкування інструментів державної політики розвитку креативних індустрій проведено їх систематизацію за функціональним призначенням з урахуванням характеру обмежень, на подолання яких вони спрямовані. За результатами систематизації виокремлено фінансові, фіскальні, програмно–цільові, інфраструктурні та кластерні, експортні та інтернаціоналізаційні інструменти, а також інструменти охорони та комерціалізації інтелектуальної власності (табл. 1).

Наведена у табл. 1 систематизація дає змогу співвіднести окремі групи інструментів державної політики з характером обмежень розвитку креативних індустрій. Фінансові та фіскальні інструменти спрямовані на розширення доступу до ресурсів і формування економічних стимулів для підприємницької, інвестиційної та інноваційної діяльності. При цьому фінансові інструменти забезпечують безпосередній доступ до ресурсів, тоді як фіскальні впливають на умови їх акумулювання та реінвестування [2–4, 6, 12]. Програмно–цільові інструменти дають змогу поєднувати фінансову, інформаційну, консультаційну й організаційну підтримку в межах визначених цілей державної політики [2, 5, 6, 9]. Інфраструктурні та кластерні інструменти

Таблиця 1. Систематизація інструментів державної політики розвитку креативних індустрій

Група	Основні інструменти	Обмеження, на подолання яких спрямовані	Функціональне призначення
1	2	3	4
Фінансові	гранти; пільгове кредитування; співфінансування; державні гарантії;	обмежений доступ до фінансування; недостатність власних ресурсів; складність кредитування бізнесу, заснованого на нематеріальних активах;	розширення доступу до фінансових ресурсів для створення, розвитку та масштабування креативного бізнесу [2, 4, 6, 12].
Фіскальні	податкові пільги; податкові кредити; спеціальні податкові режими;	податкове навантаження; обмежені можливості реінвестування; недостатні стимули до підприємницької та інноваційної діяльності;	формування податкових стимулів для розвитку підприємницької, інвестиційної та інноваційної активності [3–4, 12].
Програмно-цільові	конкурсне та програмно-цільове фінансування; державне замовлення; спеціалізовані програми;	обмежений доступ до комплексної фінансової, інформаційної, консультаційної та освітньої підтримки;	забезпечення цільової підтримки реалізації та розвитку креативних проєктів [2, 5–6, 9].
Інфраструктурні та кластерні	підтримка кластерів, хабів, інкубаторів, акселераторів і мережевих проєктів;	недостатній розвиток спеціалізованої інфраструктури; слабкі кооперaційні зв'язки; обмежений доступ до знань, технологій і партнерств;	розвиток середовища для кооперації, інноваційної діяльності та масштабування [4, 7–8, 12].
Експортні та інтернаціоналізаційні	підтримка експорту; міжнародне просування; участь у виставках і ярмарках; міжнародні партнерства;	бар'єри виходу на зовнішні ринки; недостатня міжнародна впізнаваність; інформаційні та організаційні обмеження;	розширення міжнародної присутності та доступу до зовнішніх ринків [1–2, 4, 8, 14].
Охорони та комерціалізації інтелектуальної власності	правова охорона; реєстрація; ліцензування; підтримка комерціалізації;	ризики неправомірного використання; складність правової охорони та економічного використання результатів творчої діяльності;	забезпечення охорони та комерціалізації результатів інтелектуальної діяльності [2, 10, 12–14].

спрямовані на формування середовища взаємодії між суб'єктами креативних індустрій, бізнесом, освітніми й науковими установами, інвесторами та іншими учасниками інноваційної системи. Їх застосування сприяє розвитку коопераційних зв'язків, обміну знаннями, реалізації спільних проєктів і масштабуванню креативного бізнесу [4, 7–8, 12]. Експортні та інтернаціоналізаційні інструменти орієнтовані на зменшення бар'єрів виходу на зовнішні ринки, міжнародне просування та розширення участі суб'єктів креативних індустрій у глобальних мережах [1, 2, 4, 8, 14]. Інструменти охорони та комерціалізації інтелектуальної власності забезпечують правову охорону результатів творчої діяльності та можливості їх економічного використання через ліцензування, передачу прав та інші форми комерціалізації. Їх значення посилюється в умовах зростання ролі нематеріальних активів у формуванні вартості креативного продукту та поширення цифрових способів його створення і реалізації [2, 10, 12–14].

Таким чином, виокремлені групи інструментів є взаємопов'язаними, а результативність їх застосування залежить від умов практичної реалізації в Україні та впливу глобалізаційних процесів.

3. Визначення особливостей і обмежень застосування інструментів державної політики розвитку креативних індустрій України в умовах глобалізації. Практичне застосування інструментів державної політики розвитку креативних індустрій визначається не лише їх функціональним призначенням, а й особливостями національного інституційного, фінансового, інфраструктурного та ринкового середовища. Для України особливого значення набувають посилення міжнародної конкуренції, цифровізація процесів створення й поширення креативного продукту, розвиток глобальних платформ, зростання ролі нематеріальних активів та розширення транскордонної економічної взаємодії [1, 4, 12–14]. З одного боку, ці процеси розширюють доступ суб'єктів креативних індустрій до міжнародних ринків,

професійних мереж, технологій і нових каналів реалізації, а з іншого – підвищують вимоги до їх фінансової стійкості, технологічної адаптивності, експортної готовності, охорони та комерціалізації результатів інтелектуальної діяльності. За таких умов результативність державної підтримки залежить від адаптованості відповідних інструментів до специфіки креативного бізнесу та змін глобального економічного середовища. За результатами аналізу визначено особливості застосування виокремлених груп інструментів в Україні, основні обмеження їх реалізації та характер впливу глобалізаційних процесів (табл. 2).

За результатами аналізу, наведеного у табл. 2, встановлено, що система державної підтримки креативних індустрій України сформована нерівномірно за окремими групами інструментів. Найбільш виразно представлені грантові, конкурсні та програмно–цільові механізми, а також окремі податкові стимули, тоді як кредитні й гарантійні механізми, інструменти масштабування бізнесу, розвитку інфраструктурної взаємодії та комерціалізації інтелектуальної власності залишаються менш розвиненими [2–6, 9–10]. Зазначене свідчить про орієнтацію на підтримку окремих проєктів і видів діяльності за недостатньої послідовності інструментів, необхідних для подальшого зростання та міжнародного розвитку суб'єктів креативних індустрій.

Водночас глобалізаційні процеси посилюють значення саме тих напрямів, де виявлено найбільші обмеження: довгострокового фінансування, цифрової трансформації, міжнародного масштабування, мережевої взаємодії та економічного використання прав інтелектуальної власності [12–14]. Отже, ключовою проблемою є не відсутність окремих інструментів державної політики, а недостатня узгодженість їх застосування та нерівномірне охоплення різних етапів розвитку креативного бізнесу. За таких умов підвищення результативності державної політики потребує поєднання наявних механізмів у взаємопов'язану систему, здатну забезпечувати підтримку від створення креативного

Таблиця 2. Особливості та обмеження застосування інструментів державної політики розвитку креативних індустрій України в умовах глобалізації

Група	Особливості застосування в Україні	Основні обмеження застосування	Вплив глобалізаційних процесів
Фінансові	поширення грантового та конкурсного фінансування; обмежене використання кредитних і гарантійних механізмів [2, 4, 6, 9];	складність залучення фінансування для бізнесу з високою часткою нематеріальних активів; високі ризики креативних проєктів [4, 6, 12];	зростання потреби у фінансуванні цифровізації, масштабування та виходу на міжнародні ринки [4, 12, 14].
Фіскальні	застосування податкових стимулів і спеціальних правових режимів, зокрема «Дія.Сіті» [3];	недостатня гнучкість податкового законодавства; брак стимулів для малого креативного бізнесу; нерівномірність підтримки окремих видів діяльності [3];	необхідність адаптації фіскальних механізмів до цифрових бізнес–моделей та посилення міжнародної конкуренції [3–4, 14].
Програмно–цільові	реалізація конкурсних і спеціалізованих програм, зокрема грантових програм Українського культурного фонду [2, 5–6, 9];	фрагментарність заходів; недостатня узгодженість програм; обмежені масштаби фінансування [2, 5–6];	розширення можливостей участі у міжнародних та європейських програмах підтримки [2, 8, 13].
Інфраструктурні та кластерні	розвиток креативних просторів, хабів, кластерних та інших мережевих ініціатив [4, 7];	нерівномірний розвиток інфраструктури; слабка взаємодія бізнесу, освіти, науки та інших учасників [5, 7, 12];	зростання ролі міжнародних мереж, міжсекторальної кооперації та обміну знаннями [4, 8, 12, 14];
Експортні та інтернаціоналізаційні	участь у міжнародних програмах, проєктах, партнерствах і заходах міжнародного просування [2, 4, 8];	інформаційні, фінансові та організаційні бар'єри; нестача ресурсів і компетентностей для масштабування [2, 4, 12];	розширення доступу до глобальних ринків одночасно з посиленням міжнародної конкуренції [1, 4, 14].
Охорони та комерціалізації інтелектуальної власності	розвиток консультаційної та інформаційної підтримки, зокрема в межах діяльності УКРНОІВІ [2, 10];	недостатня комерціалізація прав; складність економічного використання нематеріальних активів; ризики порушення прав [2, 10, 12];	цифрові платформи, транскордонне поширення контенту та ШІ підвищують вимоги до охорони прав [10, 13–14].

продукту до його масштабування, комерціалізації та виходу на міжнародні ринки.

Висновки

Проведене дослідження дало змогу систематизувати інструменти державної політики розвитку креативних індустрій за характером обмежень, на подолання яких вони спрямовані, та функціональним призначенням. Виокремлено шість взаємопов'язаних груп: фінансові, фіскальні, програмно-цільові, інфраструктурні та кластерні, експортні та інтернаціоналізаційні, а також інструменти охорони та комерціалізації інтелектуальної власності. Встановлено, що їх застосування в Україні є нерівномірним: більш виразно представлені грантові, конкурсні та програмно-цільові механізми, тоді як кредитні, гарантійні та інші інструменти довгострокового фінансування використовуються обмеженіше. Основними проблемами залишаються фрагментарність підтримки, недостатня узгодженість механізмів її реалізації, нерівномірність розвитку інфраструктури, складність фінансування бізнесу з високою часткою нематеріальних активів, а також бар'єри міжнародного масштабування та комерціалізації інтелектуальної власності.

В умовах глобалізації результативність державної політики визначається узгодженістю та взаємодоповнюваністю інструментів, їх адаптацією до цифровізації, посилення міжнародної конкуренції та зростання ролі нематеріальних активів. Перспективи подальших досліджень пов'язані з оцінюванням результативності окремих інструментів та можливостей їх адаптації до специфіки різних видів креативних індустрій України.

Список використаних джерел:

1. Кудирко Л. Стратегії «м'якої сили» в умовах глобальної конкуренції. Зовнішня торгівля: економіка, фінанси, право. 2020, № 6 (113), с. 47–66. DOI: https://doi.org/10.31617/zt.knute.2020(113)04

2. Лігоненко Л. Державні політики сприяння розвитку культурних та креативних індустрій: світовий досвід та українські реалії. Acta Academiae Beregsasiensis. Economics, 2026, 1(12), с. 102–120. DOI: https://doi.org/10.58423/2786-6742/2026-12-102-120

3. Осадча О., Нєдєлько Д. Сприяння розвитку креативних індустрій в Україні: аналіз існуючих фіскальних механізмів підтримки. Цифрова економіка та економічна безпека, 2025, № 1(16), с. 124–131. DOI: https://doi.org/10.32782/dees.16-19

4. Перерва І., Грузіна І. Розвиток креативних індустрій як драйвера економічного зростання в цифрову епоху: міжнародні політики підтримки та механізми фінансування. Економіка та суспільство, 2025, (73). DOI: https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-73-58

5. Проскуріна М. О., Пархоменко І. І. Моделювання державної політики економічного розвитку культурних і креативних індустрій (ККІ). Економічний простір, 2021, № 167, с. 38–44. DOI: https://doi.org/10.32782/2224-6282/167-7

6. Синиця В. Державна економічна політика підтримки креативних індустрій: ефективність та обмеження. Економічний аналіз, 2025, 35(4), с. 671–678. DOI: https://doi.org/10.35774/econa2025.04.671

7. Скриньковський Р., Подольчак Н., Левицька Я., Коновалюк І. Тенденції розвитку інноваційної інфраструктури регіонів України для впровадження смарт-спеціалізації «Креативні індустрії». Path of Science, 2021, 7(11), с. 4046–4056. DOI: 10.22178/pos.76-14

8. Смолінська С., Гнаткович О., Сич О. Політика розвитку креативних індустрій ЄС. Економіка та суспільство, 2022, (43). DOI: https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-43-28

9. Український культурний фонд. Грантові програми 2026. Офіційний вебсайт Українського культурного фонду. 2026. URL: https://ucf.in.ua/choose-program

10. Український національний офіс інтелектуальної власності та інновацій (УКРНОІВІ). Креативні індустрії. Офіційний вебсайт УКРНОІВІ. URL: https://nipo.gov.ua/kreatyvni-industrii-page/

11. Liu Z. The Impact of Government Policy on Macro Dynamic Innovation of the Creative Industries: Studies of the UK's and China's Animation Sectors. Journal of Open Innovation: Technology, Market, and Complexity, 2021, 7(3), 168. DOI: https://doi.org/10.3390/joitmc7030168

12. OECD. The Culture Fix: Creative People, Places and Industries. Local Economic and Employment Development (LEED). Paris: OECD Publishing. 274 p. DOI: 10.1787/991bb520-en. URL: https://www.oecd.org/en/publications/the-culture-fix_991bb520-en.html

13. UNESCO. UNESCO Global Report on Cultural Policies: Culture: The Missing SDG. Paris: UNESCO, 2025. 388 p. ISBN 978-92-3-100776-7. URL: https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000395504

14. United Nations Conference on Trade and Development (UNCTAD). Creative Economy Outlook 2024. Geneva: United Nations, 2024. URL: https://unctad.org/publication/creative-economy-outlook-2024

References:

1. Kudyrko, L. (2020). Stratehii «miakoi syly» v umovakh hlobalnoi konkurentsii [«Soft power» strategies in conditions of global competition]. Zovnishnia torhivlia: ekonomika, finansy, pravo, 6(113), 47–66. [in Ukrainian]. DOI: https://doi.org/10.31617/zt.knute.2020(113)04

2. Lihonenko, L. (2026). Derzhavni polityky spryiannia rozvytku kulturnykh ta kreatyvnykh industrii: svitovyi dosvid ta ukrainski realii [Public policies for promoting the development of cultural and creative industries: global experience and Ukrainian realities]. Acta Academiae Beregsasiensis. Economics, 1(12), 102–120. [in Ukrainian]. DOI: https://doi.org/10.58423/2786-6742/2026-12-102-120

3. Osadcha, O., Niedielko, D. (2025). Spryiannia rozvytku kreatyvnykh industrii v Ukraini: analiz isnuiuchykh fiskalnykh mekhanizmiv pidtrymky [Promoting the development of creative industries in Ukraine: analysis of existing fiscal support mechanisms]. Tsyfrova ekonomika ta ekonomichna bezpeka, 1(16), 124–131. [in Ukrainian]. DOI: https://doi.org/10.32782/dees.16-19

4. Pererva, I., Hruzina, I. (2025). Rozvytok kreatyvnykh industrii yak draivera ekonomichnoho zrostannia v tsyfrovu epokhu: mizhnarodni polityky pidtrymky ta mekhanizmy finansuvannia [Development of creative industries as a driver of economic growth in the digital era: international support policies and financing mechanisms]. Ekonomika ta suspilstvo, 73. [in Ukrainian]. DOI: https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-73-58

5. Proskurina, M. O., Parkhomenko, I. I. (2021). Modeliuvannia derzhavnoi polityky ekonomichnoho rozvytku kulturnykh i kreatyvnykh industrii (KKI) [Modeling public policy for the economic development of cultural and creative industries (CCI)]. Ekonomichnyi prostir, 167, 38–44. [in Ukrainian]. DOI: https://doi.org/10.32782/2224-6282/167-7

6. Synytsia, V. (2025). Derzhavna ekonomichna polityka pidtrymky kreatyvnykh industrii: efektyvnist ta obmezhennia [State economic policy for supporting creative industries: efficiency and constraints]. Ekonomichnyi analiz, 35(4), 671–678. [in Ukrainian]. DOI: https://doi.org/10.35774/econa2025.04.671

7. Skrynkovskyi, R., Podolchak, N., Levytska, Ya., Konovaliuk, I. (2021). Tendentsii rozvytku innovatsiinoi infrastruktury rehioniv Ukrainy dlia vprovadzhennia smart-spetsializatsii «Kreatyvni industrii» [Trends in the development of innovation infrastructure in the regions of Ukraine for implementing the smart specialization «Creative Industries»]. Path of Science, 7(11), 4046–4056. [in Ukrainian]. DOI: https://doi.org/10.22178/pos.76-14

8. Smolinska, S., Hnatkovych, O., Sych, O. (2022). Polityka rozvytku kreatyvnykh industrii YeS [EU creative industries development policy]. Ekonomika ta suspilstvo, 43. [in Ukrainian]. DOI: https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-43-28

9. Ukrainskyi kulturnyi fond. (2026). Hrantovi prohramy 2026 [Grant programs 2026]. [in Ukrainian]. URL: https://ucf.in.ua/choose-program

10. Ukrainskyi natsionalnyi ofis intelektualnoi vlasnosti ta innovatsii (UKRNOIVI). Kreatyvni industrii [Creative industries]. [in Ukrainian]. URL: https://nipo.gov.ua/kreatyvni-industrii-page/

11. Liu, Z. (2021). The impact of government policy on macro dynamic innovation of the creative industries: Studies of the UK's and China's animation sectors. Journal of Open Innovation: Technology, Market, and Complexity, 7(3), 168. DOI: https://doi.org/10.3390/joitmc7030168

12. OECD. (2022). The Culture Fix: Creative People, Places and Industries. Local Economic and Employment Development (LEED). Paris: OECD Publishing. 274 p. DOI: https://doi.org/10.1787/991bb520-en

13. UNESCO. (2025). UNESCO Global Report on Cultural Policies: Culture: The Missing SDG. Paris: UNESCO. 388 p. ISBN 978-92-3-100776-7. DOI: 10.58337/REJU6051. URL: https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000395504

14. United Nations Conference on Trade and Development (UNCTAD). (2024). Creative Economy Outlook 2024. Geneva: United Nations. URL: https://unctad.org/publication/creative-economy-outlook-2024

Дані про автора

Гужва Ігор Юрійович,

доктор економічних наук, в.о. директора, Державний науково-дослідний інститут інформатизації та моделювання економіки, м. Київ, Україна

ORCID: https://orcid.org/0000-0002-6281-5788

e-mail: mfertua@gmail.com

Information about the author

Igor Guzhva,

Doctor of Economic Sciences, Acting Director of the State Scientific Research Institute for Informatization and Economic Modeling, Kyiv, Ukraine

e-mail: mfertua@gmail.com

Надходження статті до редакції 06.05.2026

Прийнято до друку 26.05.2026

Опубліковано 29.05.2026